

[Peder Clausager.]

som en selvfølgelig Sag. Saadan er nu den Retsopfattelse, vi bygger paa.

Den samme Fremgangsmaade bør ogsaa være Retningslinien i private Erhverv, men naar de, der har svigtet, drages til Ansvar, melder der sig ud fra samme Retsopfattelse Spørgsmaalet om Oprejsning for dem, der uberettiget er ramt. For Tjenestemændenes Vedkommende lader det sig gøre at give i alt Fald økonomisk Oprejsning, men jeg henstiller, at Tanken om Oprettelsen af en Appret for de private Erhverv tages op til Overvejelse, saaledes at de, der uberettiget er ramt, har Mulighed for at faa sig renset.

Vi forstaar, at Harmen over det, der er sket i de forløbne Aar, over Lidelser, det har forvoldt, har sat sig saa fast i Sindene, at det kniber med den nøgterne og rolige Bedømmelse, der er en Betingelse for, at der ikke fældes forhastede og overilede Domme.

Jeg vil gerne tilraade Besindighed med Hensyn til det, der skal foregaa; det er Menneskeskæbner, det drejer sig om, og hvor det er Menneskeskæbner, det gælder, bør der ikke handles overilet, her maa ikke Rygter og Sladder, men alene alvorlig Overvejelse og klart Bevis tælle med. Den Advarsel, som Jernbaneforeningens Medlemsblad „Vor Stand“ giver mod, at en privat Klike ned-sætter sig som selvbestaltet Detektivbureau og uopfordret giver sit Besyv med i Laget, vil jeg gerne give min Tilslutning; ved saadanne selvbestaltede Privatbureauer bliver det alt for let mindre rene Motiver, der faar for stor en Plads.

Efter Lovforslaget kan der paalægges disciplinær Straf for Overtrædelse af de i § 1, Pkt. 1—4, angivne Forhold. Der føres til Tider Diskussioner om, hvorvidt „kan“ i Lovsprog betyder „kan“ eller „skal“. Vi forstaar det saaledes, at „kan“ i det foreliggende Tilfælde betyder „kan“, og at det afhænger af en Vurdering af de paaklagede Forhold, om de omtalte disciplinære Straffe skal idømmes; for inden for de i Lovforslaget nævnte Rammer er der jo et vidt Spillerum. Medlemsskab af det nazistiske Parti kan have været helt passivt og være bragt til Ophør hurtigt efter Besættelsen, ligesom det kan have været i høj Grad aktivt og provokerende. Hjælpen til Besættelsesmagten gaar fra ubetydelige Handlinger, udsprunget af den naturlige Tjenstvillighed, der præger vore Tjenestemænd, til Hjælp, der har været en grov Tilsidesættelse af en Tjenestemand's Pligter over for det danske Samfund. Endelig med Hensyn til Samkvemmet med Besættelsesmagten gaar det fra at have invite-

ret en Vagtpost paa en Kop Kaffe til den selskabelige Omgang, der har vakt Forargelse. Der er et stort Spillerum, der er Tilfælde saa grove, at de strengeste af de nævnte Straffe føles fuldt begrundede, men der er ogsaa Tilfælde saa milde, at det ikke vilde være rimeligt, om der herfor skulde idømmes de nævnte disciplinære Straffe.

Paa Lovforslagets Enkeltheder skal jeg i øvrigt ikke komme ind, men hermed tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig og velvillig Udvalgsbehandling.

Alvida Larsen: Paa det kommunistiske Partis Vegne kan jeg i det store og hele tilslutte mig Lovforslagets Bestemmelser. Vi staar imidlertid uforstaaende over for, at dette Lovforslag skal henhøre under Finansministeriet og ikke under Justitsministeriet, ligesom vi har en Del Bemærkninger at gøre til en Del af de enkelte Paragraffer.

Med Hensyn til § 1 beklager vi, at den kun omfatter Tjenestemænd. Vi mener ikke, at det er tilstrækkeligt. Vi mener, at ogsaa alle de i Statens og Kommunernes Tjeneste, som har været mindre fast ansatte, honorarlønnede o. lign., burde have samme Pligter og behandles som Tjenestemænd. Som det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, har man overvejet at drage disse Mennesker til Ansvar, men som det siges, har det været praktisk uigennemførligt at faa disse Kategorier med ind under Lovforslaget. Jeg ved ikke rigtigt, hvad det er, der har gjort det umuligt. Der paatænkes Oprettelse af et særligt Organ ved Finansministeriets Foranstaltning til Behandling af disse Personalegrupper, saaledes at ogsaa disse kan blive draget til Ansvar, men jeg tror, at det vilde styrke Loven, hvis ogsaa de saakaldte Ikke-Tjenestemænd blev taget med i selve Loven.

Med Hensyn til § 1, 1ste Stykke, Pkt. 2, mener vi, at Affattelsen er noget for snæver. Det er ganske givet, at Tjenestemænd skal udvise en nationalt værdig Optræden, men man kan ogsaa forlange, at Tjenestemænd er loyale over for Demokratiet. Jeg mener, at Pkt. 2 burde være affattet saaledes: „ved sin Adfærd i eller uden for Tjenesten har udvist uværdig national Optræden eller tilkendegivet en politisk Optrædelse, der strider imod Demokratiets Grundsætninger“. Paragraffen vil derved være noget mere vidtgaaende, men ikke desto mindre meget rigtig.

Pkt. 3 i § 1 omhandler dem, der har ydet Besættelsesmagten en Hjælp. Jeg mener ikke, det er tilstrækkeligt med „en Hjælp“. Jeg mener, at der burde staa „direkte eller indirekte Hjælp“. Det er